

Čís. 671.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 17. prosince 1919,**

kterým prodlužuje se účinnost nařízení ministra sociální péče a ministra spravedlnosti ze dne 17. prosince 1918, č. 83, a ze dne 9. února 1919, č. 62 Sb. z. a n., jakož i nařízení ministra s plnou mocí pro Slovensko ze dne 30. dubna 1919, č. 77 (3576 pres.), a ze dne 17. května 1919, č. 85 (3576—I pres.), o ochraně nájemců.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., nařizuje se toto:

§ 1.

Působnost nařízení ministra sociální péče a ministra spravedlnosti ze dne 17. prosince 1918, č. 83, a ze dne 9. února 1919, č. 62 Sb. z. a n., jakož i nařízení ministra s plnou mocí pro Slovensko ze dne 30. dubna 1919, č. 77 (3576 pres.), a ze dne 17. května 1919, č. 85 (3576—I pres.), o ochraně nájemců, prodlužuje se do konce března 1920.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1920.

§ 3.

Ministru sociální péče se ukládá, aby je v dohodě se zúčastněnými ministry provedl.

Švehla v. r.,

v zast. onemocnělého minist. předsedy.

Sonntág v. r.

Houdek v. r.

Klofáč v. r.

Dr. Veselý v. r.

Prášek v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Habrman v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Heidřer v. r.

Hampl v. r.

Čís. 672.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 23. prosince 1919**

o příročí pro živnostníky válkou poškozené.

Podle čl. VII. zákona ze dne 23. května 1919, č. 276 Sb. z. a n., se nařizuje:

Článek I.

Působnost nařízení ze dne 18. června 1919, č. 340 a z 23. září 1919, č. 526 Sb. z. a n., se prodlužuje až do dne 30. června 1920, tak, že lze až

do toho dne povolití soudcovské příročí pro pohledávky v něm vytčené a odložití exekuci pro ně, pokud neprošlo již před 31. prosincem 1919 lhůta, na kterou byla odložena, za podmínek oněmi nařízeními stanovených.

Článek II.

Toto nařízení nabývá účinnosti vyhlášením a provede je ministr spravedlnosti.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Klofáč v. r.

Sonntág v. r.

Staněk v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

Habrman v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Hodža v. r.

Čís. 673.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 23. prosince 1919,**

kterým se prodlužuje příročí podle nařízení ze dne 27. června 1919, č. 352 Sb. z. a n.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., se nařizuje:

Článek I.

Působnost nařízení ze dne 27. června 1919, č. 352 Sb. z. a n. (§§ 1, 2, 4) prodlužuje se do 30. června 1920, tak, že do toho dne lze povolití soudcovské příročí a odložití exekuci pro pohledávky v něm vytčené.

Příročí a odklad exekuce povolené do 31. prosince 1919 pro tyto pohledávky považují se za prodoužené včetně do 31. března 1920.

Článek II.

Ustanovení nařízení ze dne 28. prosince 1918, č. 3 Sb. z. a n. z 1919, o vojenských osobách a jejich příbuzných (§§ 7 a násl.) — (§ 3 nařízení ze dne 27. června 1919, č. 352 Sb. z. a n.), zůstávají nadále v platnosti až do odvolání.

Článek III.

Toto nařízení stává se účinným vyhlášením; provéstí je přísluší ministerstvu spravedlnosti.

Tusar v. r.

Švehla v. r.

Klofáč v. r.

Sonntág v. r.

Staněk v. r.

Dr. Veselý v. r.

Dr. Winter v. r.

Habrman v. r.

Dr. Franke v. r.

Dr. Hodža v. r.